

XI. Опис бізнесу

Важливі події розвитку

Державне підприємство "Мирнодолинський дослідно-експериментальний завод" було побудоване в 1978 році для виробництва продукції виробничо-технічного призначення (стелажі для автоматизованих складів, металева тара виробничого призначення та інше), товарів народного споживання (пластикові відра, весла та інші вироби), нестандартного та спеціального призначення обладнання (обладнання для транспортування зерна на елеваторах, сушильно-очістні башні, вентиляційні агрегати). Останнім часом таке обладнання не користується попитом у споживачів, тому підприємство у продовженні 2003-2014 р.р. займалося виробництвом металевих конструкцій та ємнісного обладнання для хімічного виробництва, які мали попит на внутрішньому ринку товарів.

Згідно Указу Президента України від 26 листопада 1994 р. № 699/94 "Про заходи по забезпеченню прав громадян на використання приватизаційних майнових сертифікатів" та рішення регіонального відділення Фонду державного майна України в Луганській області, державне підприємство "Мирнодолинський дослідно-експериментальний завод" було перетворено у відкрите акціонерне товариство "Мирнодолинський дослідно-експериментальний завод", а згідно Закону України „Про акціонерні товариства” загальними зборами акціонерів, які відбулися 18.04.2011р., було прийнято рішення про перейменування товариства у публічне акціонерне товариство "Мирнодолинський дослідно-експериментальний завод". Статутний капітал товариства складає 335880 грн. Поділений на 1343520 акцій номінальної вартості 0,25 грн.кожна. За станом на 31.12.2013 року всі акції товариства продані юридичним та фізичним особам.

Інформація про організаційну структуру емітента

Товариство має статус юридичної особи, самостійний баланс, особистий рахунок для розрахунків в національній валюті України. Товариство не має структурних підрозділів. За станом на 31.12.2014 року при акціонерному товаристві не створювалось та не існує ні дочірних підприємств, ні філій, ні представництв ні інших будь-яких структур.

Інформація про чисельність працівників

Середня чисельність працівників протягом 2014 року становила 27 особи.

Інформація про належність емітента до будь-яких об'єднань підприємств

Підприємство не належить до будь-яких об'єднань підприємств.

Інформація про спільну діяльність, яку емітент проводить з іншими організаціями, підприємствами, установами

Підприємство не проводить спільну діяльність з іншими організаціями, підприємствами, установами.

Пропозиції щодо реорганізації з боку третіх осіб

Реорганізації за пропозиціями з боку третіх осіб протягом звітного періоду не було.

Опис обраної облікової політики

ПАТ «МИРНОДОЛИНСЬКИЙ ДОСЛІДНО-ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНИЙ ЗАВОД»

смт Тошківка
Наказ №2
про облікову політику

02 квітня 2012р.

В зв'язку з впровадженням норм Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку згідно до Закону України «Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні»

НАКАЗУЮ:

Впровадити норми міжнародних стандартів, а саме :

1. ПЕРШЕ ЗАСТОСУВАННЯ МСФЗ

1. При першому застосуванні МСФЗ діяти у відповідності до МСФЗ 1 "Перше застосування міжнародних стандартів фінансової звітності" визначити, що

- дата переходу на МСФЗ - 01.01.2011 г., у відповідності з спільним листом НБУ, Мінфіна і Держкомстата від 07.12.2011 г. № 12-208/ 1757-14830, № 31-08410-06-5/30523, № 04/4-07/7023

- фінансова звітність за 2012 рік буде першою за МСФЗ;

- підготувати вступний фінансовий звіт за МСФЗ на дату переходу;

2. Обрати облікову політику та застосувати її ретроспективно до всіх періодів, зазначених в першій фінансовій звітності за МСФЗ;

- прийняти рішення про застосування будь-яких добровільних виключень, які звільняють від ретроспективного застосування стандартів;
- застосувати обов'язкові виключення, коли ретроспективне застосування стандартів не дозволяється;
- розкрити докладно у фінансовій звітності інформацію, яка пояснює особливості переходу на МСФЗ.

3. Дослідити, чи були допущені помилки у фінансовій звітності, складеній у відповідності до П(С)БО за 2011 р.

Проаналізувати виправлення виявлених помилок у фінансовій звітності у разі здійснення такого виправлення; у який спосіб таке виправлення здійснювалося.

4. Визначити межу суттєвості 10000,00 грн.

Відображати в балансі підприємства лише суттєві статті окремо, несуттєві статті об'єднувати.

5. Сформувати порівняльну інформацію в:

- Балансі, форма № 1М;
- Звіті про фінансові результати, форма № 2М;
- Примітках до річної фінансової звітності, довільна форма.

1.6. Перекласифікувати суми, що відображені в фінансовій звітності, для забезпечення зпівставності з поточним періодом, зазначити причини будь-якої перекласифікації.

1.7. Облік основних засобів проводити за моделлю собівартості без переоцінки.

БАЛАНС

1.8. Узгодити власний капітал у звітності за П(С)БО з власним капіталом за МСФЗ на дату переходу на МСФЗ та на кожну звітну дату.

1.9. Уточнити вартість нематеріальних активів з урахуванням розбіжностей між П(С)БО № 8 і МСБО 38.

1.10. Списати на витрати об'єкти нематеріальних активів, які не відповідають вимогам визначення нематеріальних активів згідно до МСБО 38.

1.11. Скоригувати суму амортизації нематеріальних активів, термін корисного використання яких згідно до МСБО 38 перевищує 20 років (застосовувати з 01.01.2013 р.).

1.12. Перекласифікувати та включити статтю "незавершене будівництво" до відповідних статей довгострокових активів; списати (у разі наявності) витрати на придбання нематеріальних активів вартістю, нижчою за поріг суттєвості, встановлений підприємством в обліковій політиці.

1.13. Уточнити склад основних засобів. Основні засоби без ціни виділити в окрему групу. Основні засоби, що підлягають капіталізації, виділити в окрему групу.

1.14. Уточнити первісну вартість та балансову вартість основних засобів згідно до МСБО 16.

1.15. Оцінку вартості під час визнання активу та на дату балансу визначено за собівартістю (модель собівартості згідно п.30 МСФЗ 16).

1.16. Визначити ліквідаційну вартість основних засобів (пункт В 11 МСБО 16) на рівні 0 грн., у зв'язку з несуттєвістю сум, які можуть бути отримані (різниця між доходами і видатками) після ліквідації основного засобу.

1.17. Обрати метод нарахування амортизації: прямолінійний.

18. Відстрочені податкові активи: застосувати вимоги МСБО 12 «Податок на прибуток» до цієї статті, а саме:

- а) відстрочене податкове зобов'язання визнати щодо всіх тимчасових різниць, що підлягають оподаткуванню, крім тих випадків, коли такі різниці виникають від: первісного визнання гудвілу або первісного визнання активу чи зобов'язання в операції, яка: не є об'єднанням бізнесу та не має під час здійснення жодного впливу ні на обліковий, ні на оподаткований прибуток (податковий збиток);
- б) відстрочений податковий актив визнати щодо всіх тимчасових різниць, що підлягають вирахуванню, тією мірою, якою є ймовірним, що буде отримано оподаткований прибуток, до якого можна застосовувати тимчасову різницю, яка підлягає вирахуванню, за винятком ситуацій, коли відстрочений податковий актив виникає від первісного визнання активу або зобов'язання в операції, яка: не є об'єднанням бізнесу та не впливає під час здійснення операцій ні на обліковий прибуток, ні на оподаткований прибуток (податковий збиток).

19. Запаси:

- провести перекласифікацію статей запасів: запаси, що оцінюються за МСБО 2;
- здійснювати оцінку первісної вартості запасів: за собівартістю.
- здійснювати оцінку вибуття запасів (форми собівартості, п 24-26 МСБО 2) методом ФІФО;
- знецінення запасів здійснювати відповідно до п. 32 МСБО 8 "Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки", п. 8, п. 12 МСБО 36 "Зменшення корисності активів".

20. Поточна дебіторська заборгованість:

- виключити зі статті «Дебіторська заборгованість за виданими авансами» частину залишку балансового рахунку 644 «Податковий кредит» (з одночасним виключенням цієї суми зі складу статті «Інші поточні зобов'язання», яка пов'язана з авансами);
- поділити дебіторську заборгованість на товарну і нетоварну;
- визначити розмір сумнівної заборгованості за товарною і нетоварною дебіторською заборгованістю;
- визначити метод нарахування резерву сумнівних боргів (резервування має відповідати п. 8, п.12 МСФЗ 36, п. 58, п.59, п. 63 МСБО 39 "Фінансові інструменти визнання та оцінка") виходячи з платоспроможності конкретного дебітора.

21. Витрати майбутніх періодів:

- визначити витрати майбутніх періодів;
- переключити статтю шляхом: розподілення на суми поточних і непоточних активів і включення у відповідні статті; об'єднання з однорідними за характером сумами інших статей (потрібне обрати).

22. Власний капітал

- відобразити статті власного капіталу у відповідності з П(С)БО;
- провести перекласифікацію статті «Інший додатковий капітал», а саме суми індексації (дооцінок, уцінок) основних засобів виключити зі статті «Інший додатковий капітал» і включити до статті «Нерозподілений прибуток»;
- перенести статті до трансформованого балансу:

а) статутний капітал;

б) резервний капітал.

23. Забезпечення наступних витрат та платежів:

Визначити забезпечення згідно до МСБО 37 "Забезпечення, непередбачувані зобов'язання та непередбачувані активи":

а) забезпечення відпусток працівникам;

б) резерв сумнівних боргів.

24. Довгострокові зобов'язання:

- включити до складу довгострокових зобов'язань суми, відображені у складі забезпечень майбутніх витрат і платежів (розділ II, ф.1) і доходів майбутніх періодів (розділ V, ф.1), які відповідають визначенню довгострокових зобов'язань;
- виділити в окремі статті суттєві види інших фінансових зобов'язань, зокрема зобов'язання щодо фінансової оренди, випущених облігацій тощо;
- уточнити зміст та оцінку статті «Відстрочені податкові зобов'язання».

25. Поточні зобов'язання:

- уточнити склад та оцінку статей, а саме:

а) відобразити у складі поточних зобов'язань поточні зобов'язання, наведені у розділах II і V пасиву Балансу (ф. № 1);

б) визначити (з одночасним відображенням у складі витрат) кредиторську заборгованість за фактично отриманими товарами (роботи, послуги), які не було оформлено актом;

в) виключити зі складу статті «Інші поточні зобов'язання» частину сальдо субрахунку 644 «Податковий кредит» (з одночасним виключенням її зі складу відповідної статті дебіторської заборгованості, у якій відображено суму авансового платежу), яка пов'язана з наданими авансами;

- виключити зі статті «Поточні зобов'язання за одержаними авансами» суму ПДВ, яка пов'язана з отриманими авансами та становить частину сальдо субрахунку 643 «Податкові зобов'язання».

ЗВІТ ПРО ФІНАНСОВІ РЕЗУЛЬТАТИ

26. Сума доходу у звіті про фінансові результати повинна відповідати вимогам МСФО 18 «Дохід»: дохід має включати тільки вагомі надходження економічних вигід, які отримані чи підлягають отриманню суб'єктом господарювання на його власний рахунок. Суми отримані від імені третіх сторін, такі як податок на додану вартість та інші, не є економічними вигодами, отже вони виключаються з доходу.

27. Стаття «Собівартість реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг)» повинна відповідати вимогам МСБО 2, а саме включати:

- відображення балансової вартості реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг);
- відображення суми часткового списання запасів до складу чистої вартості реалізації;
- відображення нерозподілених виробничих накладних витрат;
- відображення наднормативних виробничих витрат запасів (брак технологічний списувати за рахунок прибутку; брак, спричинений певною особою, утримувати із заробітної плати винної особи);
- відображення втрат від знецінення запасів.

28. Адміністративні витрати, витрати на збут:

- виключати зі складу адміністративних витрат амортизація гудвілу (така амортизація має відобразитися у складі інших операційних витрат);

- включати до складу витрат на збут сумнівні і безнадійні борги, які раніше згідно до П(С)БО включались до складу інших операційних витрат.

29. Трансформувати інші операційні доходи згідно до МСФО:

- інші операційні доходи в рамках МСФО включати й інші доходи, крім доходів, пов'язаних з фінансовими інвестиціями.

30. Фінансові доходи і витрати: виключати зі складу відповідно інших доходів та інших витрат суми, що визначають прибуток (збиток) від фінансової інвестиції.

31. Застосовувати альтернативний метод до обліку витрат на позики, передбачений МСБО 23 "Витрати на позики" (відсотки за позиками включаються до вартості активу).

32. Інші доходи та інші витрати.

Розподіляти інші доходи та інші витрати на ті, що відносяться до інших операційних доходів і витрат.

До інших доходів включати:

- дохід від реалізації необоротних активів;
- дохід від реалізації майнових комплексів;
- дохід від операційної курсової різниці;
- дохід від безоплатно одержаних активів;
- інші доходи від звичайної діяльності.

До інших витрат включаються:

- собівартість реалізованих необоротних активів;
- собівартість майнових комплексів;
- втрати від неопераційних курсових різниць;
- уцінка необоротних активів;
- списання необоротних активів;
- інші витрати звичайної діяльності.

33. Податок на прибуток: Відображення податку на прибуток у звіті про фінансові результати повинно відповідати вимогам МСБО 12.

34. Прибуток на акцію: Здійснити розрахунок у повній відповідності до положень МСБО 33. Решту показників, в тому числі кількість акцій та дивіденди на акцію розкрити у примітках до фінансової звітності.

2. ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ ТА СКЛАДАННЯ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ

Повний комплект фінансових звітів містить:

- а) баланс по формі 1М;
- б) звіт про фінансові результати по формі 2М;
- в) облікову політику та пояснювальні примітки у довільній формі.

Проміжний фінансовий звіт складається з повного комплекту фінансових звітів (відповідно до МСБО 1) за проміжний період.

Фінансові звіти мають правдиво відображати фінансовий стан, фінансові результати діяльності та потоки грошових коштів підприємства. Результатом відповідного застосування Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (разом з розкриттям додаткової інформації в разі необхідності) є, практично за всіх обставин, фінансові звіти, які досягають правдивого подання.

Фінансові звіти відповідають Міжнародним стандартам бухгалтерського обліку, якщо вони відповідають усім вимогам кожного відповідного стандарту і кожному відповідному Тлумаченню Постійного комітету з тлумачень.

При первинному застосуванні МСБО як первинної основи обліку фінансові звіти підприємства складаються і подаються так, ніби фінансові звіти завжди склалися згідно з чинними на період першого застосування стандартами і тлумаченнями (ретроспективно), за винятком тих випадків, коли:

а) окремі стандарти чи тлумачення вимагають або дозволяють інший підхід щодо перехідного періоду; або:

б) не можна достовірно визначити суму коригування стосовно попередніх періодів.

Порівняльна інформація складається і подається відповідно до МСБО. Будь-яке коригування, як наслідок переходу до МСБО, слід розглядати як коригування залишку нерозподіленого прибутку на початок найранішого періоду, поданого відповідно до МСБО.

Безперервність. Якщо здійснюючи оцінку керівництво знає про суттєві невизначеності, пов'язані з подіями чи умовами, які можуть викликати значний сумнів щодо здатності підприємства продовжувати діяльність на безперервній основі, такі невизначеності слід розкривати.

Якщо фінансові звіти не складаються на основі припущення безперервності, цей факт слід розкривати разом з основою, застосованою для складання фінансових звітів, і з причинами, з яких підприємство не вважається безперервно діючим.

Послідовність подання. Подання та класифікація статей у фінансових звітах має зберігатися від одного

періоду до іншого, якщо тільки:

а) суттєві зміни в характері операцій підприємства або огляд подання його фінансових звітів не демонструють, що зміни сприятимуть відповіднішому поданню подій чи операцій;

або:

б) Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку чи Тлумачення Постійного комітету з тлумачень не вимагають змін у поданні статей у фінансових звітах.

Суттєвість, об'єднання та згортання. Кожну суттєву статтю у фінансових звітах слід подавати окремо.

Несуттєві суми слід об'єднувати з сумами подібного характеру чи функції; подавати їх окремо не треба.

Активи та зобов'язання не слід згортати, крім випадків, коли інший Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку вимагає або дозволяє згортання. Статті доходу та витрат слід згортати тоді і лише тоді, коли:

а) один з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку вимагає чи дозволяє це;

або:

б) прибутки, збитки та пов'язані з ними витрати, які виникають у результаті однакових чи подібних операцій та подій, не є суттєвими.

Порівняльна інформація. Якщо Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку не дозволяє або не вимагає іншого, слід розкривати порівняльну інформацію стосовно попереднього періоду щодо всієї числової інформації у фінансових звітах

Порівняльну інформацію слід включати до інформації розповідного та описового характеру, якщо вона є доречною для розуміння фінансових звітів поточного періоду.

Подання або класифікація статей у фінансових звітах виправляється у разі, якщо:

а) порівняльні суми слід (якщо це можливо) перекласифікувати для забезпечення зіставності з поточним періодом;

б) слід розкривати характер, суму та причину будь-якої перекласифікації;

в) коли на практиці неможливо перекласифікувати суми, підприємству слід розкривати причину відсутності перекласифікації та характер змін, які б сталися, якби суми були перекласифіковані.

Фінансові звіти підготовлюються на основі історичної собівартості, окрім переоцінки землі та будівель, а також окремих фінансових інструментів. Основні прийняті облікові політики наступні:

Оренда. Облікові політики з оренди регулюються МСБО 17.

Оренда класифікується як фінансова аренда, коли за умовами оренди передаються в основному всі ризики та винагороди, що пов'язані з правом власності на актив.

Усі інші види оренди класифікуються як операційна аренда.

Підприємство як орендодавець. Суми, що підлягають отриманню від орендаря, відображаються як дебіторська заборгованість у сумі чистих інвестицій в оренду. Дохід від фінансової оренди розподіляється між обліковими періодами так, щоб відображати сталу періодичну норму прибутковості чистих інвестицій, не відшкодованих за орендою. Дохід від операційної оренди визнається на прямолінійній основі протягом відповідного періоду оренди.

Підприємство як орендар. Активи, що утримуються на умовах фінансової оренди, визнаються активами за їх справедливою вартістю на дату отримання. Пов'язану з ним заборгованість орендар включає до балансу як зобов'язання за фінансовою орендою.

Фінансові витрати, які є різницею між загальною сумою орендних зобов'язань та справедливою вартістю отриманих активів, включаються до звіту про фінансові результати протягом відповідного періоду оренди так, щоб забезпечити сталу періодичну ставку відсотку та залишок зобов'язань у кожному обліковому періоді.

Зобов'язання за операційною орендою відображаються у складі доходу на прямолінійній основі протягом відповідного терміну оренди.

Іноземні валюти. Операції в іноземній валюті первісно відображаються за валютним курсом, що діє на дату операції.

Монетарні активи та зобов'язання, визначені у такій валюті, перераховуються за курсом на дату балансу.

Прибутки та збитки від курсових різниць включаються до складу чистих прибутків або збитків звітного періоду.

Під час консолідації активи та зобов'язання зарубіжних операцій слід переводити за валютним курсом на дату балансу. Курсові різниці (у разі виникнення) класифікуються як капітал і включаються до резервів переведення. Такі різниці від переведення визнаються доходом або витратами у періоді ліквідації зарубіжних операцій. Фінансові звіти зарубіжних дочірніх та асоційованих підприємств, які звітують у

валюти гіперінфляційної економіки, слід перераховувати в одиницю поточної купівельної спроможності на дату балансу до їх переведення у валюту звітності. Гудвіл і коригування справедливої вартості, що виникли внаслідок придбання зарубіжної одиниці, слід визнавати активами і зобов'язаннями зарубіжної одиниці та переводити за курсом закриття.

Витрати на позики. Витрати на позики, що безпосередньо пов'язані з придбанням, будівництвом або виробництвом кваліфікованих активів, які є активами, що вимагають значного періоду часу підготовки їх до використання чи продажу, додаються до вартості таких активів.

Виплати працівникам. Порядок бухгалтерського обліку виплат робітникам та розкриття інформації про такі виплати визначати відповідно до МСБО 19.

Визнавати виплатами робітникам усі форми компенсації, які роботодавець надає робітникам в обмін на їх послуги підприємству на основі як повного, так і неповного робочого дня, постійної або періодичної зайнятості та на тимчасовій основі.

До виплат працівникам включати виплати, які надаються або робітникам, або їх утриманцям, та можуть бути надані у формі грошових виплат (товарів, послуг) безпосередньо працівникам, їх дружинам/чоловікам, дітям або іншим утриманцям та іншим особам. Розрізнити наступні категорії виплат працівникам:

- короткострокові виплати;
- виплати по закінченні трудової діяльності;
- інші довгострокові виплати працівникам;
- виплати при звільненні.

Витрати на пенсійні виплати. Платежі за пенсійними програмами з визначеним внеском визнавати витратами.

Платежі за державними пенсійними програмами є платежами за програмами з визначеними внесками, коли зобов'язання за програмами еквівалентні тим, що виникають за програмою з визначеним внеском. Для програм з визначеною виплатою, витрати на виплати визначати методом нарахування прогнозованих одиниць із застосуванням актуарних оцінок на кожен дату балансу.

Актуарні прибутки та збитки, які у відсотках перевищують теперішню вартість пенсійних зобов'язань та справедливую вартість активів програми, амортизувати протягом середнього залишкового періоду працездатності працівників, які є учасниками програми. Вартість минулих послуг визнавати негайно тією мірою, якою виплати вже є гарантованими, а інакше амортизувати на прямолінійній основі протягом середнього періоду до моменту, коли виплати будуть гарантованими.

Сума, що визнана в балансі, являє теперішню вартість зобов'язань з визначеними виплатами, яка коригується на невизнані актуарні прибутки та збитки і невизнану вартість минулих послуг, а також зменшується на справедливую вартість активів. Будь-який актив у результаті обчислення обмежується невизнаним актуарним збитком та вартістю минулих послуг плюс теперішня вартість доступних компенсацій та скорочення майбутніх внесків до програми.

Оподаткування. Витрати на поточний податок базуються на результатах за рік, скоригованих на статті, що не підлягають оподаткуванню або недоступні. Їх слід обчислювати з використанням ставок податку, які встановлено на дату балансу. Відстрочений податок обліковувати з використанням методу зобов'язання за балансом стосовно тимчасових різниць, що виникають внаслідок різниць між балансовою вартістю активів і зобов'язань у фінансових звітах та відповідною податковою базою, що використовується для обчислення оподаткованого прибутку.

Відстрочені податкові зобов'язання визнавати для всіх тимчасових різниць, що підлягають оподаткуванню, а відстрочені податкові активи визнавати тією мірою, якою існує ймовірність, що податковий прибуток буде доступним для вирахування тимчасових різниць, що підлягають вирахуванню. Такі активи та зобов'язання не визнавати, якщо тимчасова різниця виникає від гудвілу (або негативного гудвілу) або від первісного визнання (іншого ніж об'єднання підприємств) інших активів і зобов'язань в операції, яка не впливає ні на податковий прибуток ані на обліковий прибуток.

Відстрочені податкові зобов'язання визнавати для тимчасових різниць, які підлягають оподаткуванню, що виникли від інвестицій в дочірні та асоційовані підприємства, часток у спільних підприємствах за виключенням, коли підприємство здатне контролювати сторнування тимчасових різниць та існує ймовірність, що тимчасова різниця не сторнуватиметься у найближчому майбутньому.

Відстрочений податок обчислювати за ставками податку, які, як очікується, застосовуватимуться в періоді, коли активи реалізовані чи зобов'язання погашені. Відстрочений податок відображати у звіті про фінансові результати за виключенням випадку, коли пов'язані статті кредитуються або дебетуються

безпосередньо в капіталі. В останньому випадку відстрочений податок також пов'язаний з капіталом. Відстрочені податкові активи та зобов'язання згортати, якщо вони стосуються податків на прибуток, що стягується тим самим податковим органом та є намір погашати поточні податкові активи та зобов'язання на нетто-основі.

Основні засоби. При обліку основних засобів керуватися МСБО 16.

Основними засобами визнавати матеріальні активи, які підприємство утримує з метою використання їх в процесі виробництва або поставки товарів та надання послуг, здачі в оренду іншим особам або у адміністративних цілях, та які, як очікується, будуть використовуватися протягом більше одного періоду, та вартістю понад 2500,00 грн.

Визначити ліквідаційну вартість основних засобів (пункт В 11 МСБО 16) на рівні 0 грн., у зв'язку з несуттєвістю сум, які можуть бути отримані (різниця між доходами і видатками) після ліквідації основного засобу.

Основні засоби визнавати, якщо вони відповідають загальним критеріям визнання активів:

- існує вірогідність того, що підприємство отримає в майбутньому економічні вигоди, пов'язані з використанням цього активу;
- його собівартість може бути достовірна визначена.

Об'єкти, що відповідають визначенню основних засобів, але мають незначну вартість, списувати на витрати в момент їх придбання, або обліковуються як малоцінні необоротні матеріальні активи.

Визнання об'єкта основних засобів активом припиняється у разі:

- його продажу;
- якщо не очікуються майбутні економічні вигоди від його використання або продажу.

Строком корисного використання основного засобу вважати період, протягом якого передбачається використовувати відповідний об'єкт, або кількість одиниць продукції (послуг), яку очікується отримати від його використання

Строки корисного використання основних засобів:

- будівлі – від 20-60 років
- споруди – від 20-60 років
- машини і обладнання – від 6-50 років
- автотранспорт – від 6-20 років

Витрати, зокрема, на професійні послуги, а для кваліфікованих активів витрати на позики, капіталізувати відповідно до облікової політики. Амортизацію таких активів на тій самій основі, як інші нерухомі активи розпочинати, коли активи є придбаними для використання за призначенням.

Період та метод амортизації основних засобів переглядати у кінці кожного звітного року.

Активи, що утримуються на умовах фінансової оренди, амортизувати протягом очікуваного періоду їх експлуатації на тій самій основі, що й власні активи, або, якщо він коротший, протягом періоду оренди.

Прибутки та збитки від продажу або ліквідації активів визначати як різниця між надходженням від продажу та балансовою вартістю активу та визнавати у складі прибутку.

Нематеріальні активи. Облік нематеріальних активів вести у відповідно до МСБО 38. Об'єкт визнати нематеріальним активом у разі його відповідності критеріям, зазначеним у МСБО 38, а саме, є немонетарним активом, який не має фізичної субстанції та може бути ідентифікований. Нематеріальні активи відображати в балансі, якщо:

- є ймовірність отримання економічних вигод від його використання;
- можна достовірно визначити собівартість активу.

Нематеріальними активами визнавати активи вартістю понад 2500,00 грн. Оцінювати нематеріальні активи за моделлю собівартості.

Амортизацію нематеріального активу здійснювати систематично протягом періоду його корисного використання. При нарахуванні амортизації використовувати прямолінійний метод. Період та метод амортизації нематеріального активу слід переглядати у кінці кожного звітного року. Нематеріальні активи, що мають невизначений період корисного використання, не амортизувати. Щорічно перевіряти нематеріальні активи, що мають невизначений період корисного використання, на зменшення корисності шляхом співставлення суми очікуваного відшкодування з його балансовою вартістю.

Визнання нематеріального активу слід припинити у разі вибуття або якщо у разі його подальшого використання або вибуття не очікуються майбутні економічні вигоди.

Інвестиційна нерухомість.

Операції з інвестиційною нерухомістю регулюються МСБО 40.

Інвестиційною нерухомістю є нерухомість, що утримується для отримання доходу від оренди чи для зростання вартості капіталу (п. 5 МСБО 40). Прибутки та збитки від зміни справедливої вартості інвестиційної нерухомості включати до чистого прибутку періоду, в якому вони виникають. Оцінку інвестиційної нерухомості здійснювати за собівартістю.

Внутрішньогенеровані нематеріальні активи - витрати на дослідження та розробки. Витрати на дослідження визнавати витратами періоду, в якому вони виникають. Внутрішньо-генеровані нематеріальні активи, що отримані в результаті розробок, визнавати за наявності наступних умов:

- створені активи можуть бути ідентифіковані (такі як програмне забезпечення та нові процеси);
- існує ймовірність, що створені активи генеруватимуть майбутні економічні вигоди;
- витрати на розробку активу можуть бути надійно оцінені.

Коли внутрішньогенеровані нематеріальні активи не можуть бути визнані, витрати на розробку визнавати витратами того періоду, в якому вони виникають. Внутрішньогенеровані нематеріальні активи амортизувати на прямолінійній основі протягом періоду їх корисного використання, який звичайно не перевищує п'яти років.

Патенти та торгові марки. Патенти та торгові марки первісно оцінювати за вартістю придбання та амортизувати на прямолінійній основі протягом періоду їх корисного використання, який становить у середньому 10 років.

Зменшення корисності. У разі необхідності на кожну дату балансу розглядати балансову вартість матеріальних і нематеріальних активів для виявлення будь-яких свідчень про наявність збитку від зменшення корисності цих активів. У разі наявності таких свідчень, суму очікуваного відшкодування оцінювати для визначення можливого збитку від зменшення корисності. Якщо немає можливості оцінити суму очікуваного відшкодування окремого активу, оцінювати суму очікуваного відшкодування одиниці, що генерує кошти, до якої належить цей актив.

Якщо оцінена сума очікуваного відшкодування активу (або одиниці, що генерує кошти) є меншою за його балансову вартість, балансову вартість зменшувати до суми його очікуваного відшкодування.

Збитки від зменшення корисності визнавати витратами негайно, за виключенням відповідних об'єктів землі або будівель, які не є інвестиційною нерухомістю і обліковуються за переоціненою сумою, а суму збитку від зменшення корисності в цьому випадку відображати як зменшення дооцінки.

У разі подальшого сторнування збитку від зменшення корисності балансову вартість активу (одиниці, що генерує кошти) збільшувати до їх переглянутої суми очікуваного відшкодування, але так, щоб збільшена балансова вартість не перевищувала балансову суму, яка не враховує збиток від зменшення корисності активу (одиниці, що генерує кошти) у попередні роки.

Сторнування збитку від зменшення корисності визнавати прибутком негайно, крім відповідного активу, відображеного з переоціненою вартістю, коли сторнування збитку від зменшення корисності розглядається як збільшення суми дооцінки.

Запаси. Запасами визначати активи, які:

- утримуються для продажу в ході звичайної діяльності підприємства;
- знаходяться в процесі виробництва продукції (послуг) з метою продажу;
- існують у формі сировини та інших матеріалів, призначених для використання у виробничому процесі або при наданні послуг.

Запасами визнаються активи, якщо:

- існує ймовірність того, що підприємство отримає в майбутньому економічні вигоди, пов'язані з їх використанням;
- їх вартість може бути достовірно оцінена.

Запаси відображати за: собівартістю. Собівартість включає прямі матеріальні витрати на оплату праці та ті накладні витрати, які були понесені для приведення запасів в їх теперішній стан та місцезнаходження. Собівартість обчислювати з використанням методу ФІФО. Чиста вартість реалізації являє оцінену ціну продажу за вирахуванням очікуваних витрат на завершення обробки та витрат на збут.

Фінансові інструменти. Фінансові активи та фінансові зобов'язання визнавати в балансі, коли підприємство стає стороною контракту стосовно такого інструменту. До фінансових активів слід відносити:

- грошові кошти;
- інструменти капіталу іншого підприємства;
- контрактне право отримувати грошові кошти або інший фінансовий актив від іншого підприємства,

обмінювати фінансові інструменти з іншим підприємством при потенційно сприятливих умовах;
- контракт, розрахунки за яким будуть або можуть бути здійснені інструментами власного капіталу підприємства, та який є: непохідним інструментом, за яким підприємство отримає або може отримати змінну кількість інструментів власного капіталу підприємства; або похідним інструментом, розрахунки за яким будуть або можуть бути здійснені інакше, ніж шляхом обміну фінансової суми грошових коштів або іншого фінансового активу на фіксовану кількість інструментів власного капіталу підприємства.

До фінансових зобов'язань відносити:

- контрактні зобов'язання передати грошові кошти або інший фінансовий актив іншому підприємству, обмінювати фінансові інструменти з іншим підприємством при потенційно несприятливих умовах;
- контракти, розрахунки за яким будуть або можуть бути здійснені інструментами власного капіталу підприємства та який є: необхідним інструментом, за яким підприємство надасть або може надати змінну кількість інструментів власного капіталу підприємства; похідним інструментом, розрахунки за яким будуть або можуть бути здійснені інакше, ніж шляхом обміну фіксованої суми грошових коштів або іншого фінансового активу на фіксовану кількість інструментів власного капіталу підприємства.

Фінансові активи та фінансові зобов'язання первісно оцінювати та відображати в бухгалтерському обліку й звітності за їх справедливою вартістю, до якої додаються (крім фінансових активів та фінансових зобов'язань, що враховуються за справедливою вартістю з відображенням переоцінки у складі прибутків та збитків) витрати на операцію, що прямо відносяться до придбання чи випуску фінансового активу або фінансового зобов'язання.

Після первинного визнання фінансові активи оцінювати відповідно до п. 46 МСБО 39. Після первинного визнання всі фінансові зобов'язання оцінювати згідно п. 47 МСБО 39. а саме:

Припинення визнання фінансового активу або зобов'язання передбачає включення активу або зобов'язання з балансу. Припинення визнання фінансового активу здійснювати у разі завершення строку щодо права на грошові потоки від активу. Припинення визнання фінансового зобов'язання здійснювати у разі, коли воно погашено в результаті того, що воно виконано, анульовано або строк його дії завершено. Згортати фінансовий актив та фінансове зобов'язання та вказувати чисту суму (нетто) в балансі у разі, якщо:

- виникає юридично забезпечене право на згортання визнаних сум;
- мають місце наміри або погасити зобов'язання на нетто-основі або реалізувати актив й одночасно погасити зобов'язання.

Згортання фінансового активу або зобов'язання не здійснювати коли:

- декілька різних фінансових інструментів застосовуються для виконання функцій одного фінансового інструменту;
- фінансові активи та фінансові зобов'язання виникають від фінансових інструментів, які є рівнодоступними щодо первісного ризику, але пов'язані з різними партнерами;
- фінансові та інші активи передаються в якості застави для гарантії фінансових зобов'язань без права регресу;
- фінансові активи передаються в довірче управління дебітором для виконання зобов'язань без прийняття кредитором цих активів з метою погашення заборгованості;
- очікується, що зобов'язання, які виникають в результаті подій, що призводять до збитків, будуть відшкодовані третьою стороною в результаті висування вимог згідно умов страхового полісу.

Дебіторська заборгованість покупців. Дебіторську заборгованість покупців відображати за їх номінальною вартістю за вирахуванням відповідної суми резерву сумнівних боргів. Резерв сумнівних боргів розраховувати за методом застосування абсолютної суми сумнівної заборгованості (виходячи з платоспроможності окремих дебіторів).

Інвестиції в цінні папери. Інвестиції в цінні папери визнавати на дату операції та первісно оцінювати за собівартістю. На подальші дати звітності інвестиції в боргові цінні папери, які утримуються підприємством до погашення, оцінювати за амортизованою собівартістю за вирахуванням збитку від зменшення корисності. Річну амортизацію будь-якого дисконту або премії придбаних цінних паперів, що утримуються до погашення, об'єднувати з іншим прибутком від інвестицій, що підлягає отриманню протягом періоду інструмента так, що дохід, визнаний у кожному періоді, являє постійну суму доходу від інвестицій.

Інвестиції інші ніж боргові цінні папери, які утримуються до погашення, оцінювати на подальшу дату звітності за справедливою вартістю, яка базується на ринкових цінах на дату балансу.

Коли цінні папери утримуються для продажу, нереалізовані прибутки та збитки включати до чистого прибутку або збитку звітного періоду.

Для інвестицій, що придбані для продажу, нереалізовані прибутки та збитки визнавати безпосередньо у

капіталі до дати, поки ці цінні папери будуть продані або втратять корисність, після чого накопичену сума прибутку або збитку, що раніше визнана в капіталі, включати до чистого прибутку або збитку звітного періоду.

Позики банку. Відсоткові позики банку та овердрафти відображати у сумі отриманої позики за вирахуванням прямих витрат на її отримання. Витрати, зокрема премії (відсотки), що підлягають сплаті, обліковувати на основі методу нарахування та додавати до балансової вартості інструменту, стосовно якого вони не були сплачені у періоді їх виникнення.

Заборгованість постачальникам. Заборгованість постачальникам відображати за її первісною вартістю.

Інструменти власного капіталу. Інструменти власного капіталу відображати за отриманою сумою за вирахуванням прямих емісійних витрат.

Забезпечення. Забезпечення визнавати:

- коли підприємство має теперішнє зобов'язання внаслідок минулих подій;
- існує ймовірність, що погашення зобов'язання вимагатиме вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди;
- можна достовірно оцінити суму зобов'язання.

Забезпечення витрат на реструктуризацію визнавати, коли підприємство має детальний формальний план реструктуризації, який було оголошено зацікавленим сторонам.

Визнання доходу

Продаж продукції визнається, коли ця продукція відвантажена та право власності передано. Дохід від відсотку нараховується на основі часу, виходячи з непогашеної основної суми та ставки відсотку, що застосовується. Дохід від дивідендів по інвестиціях визнається, коли виникає право акціонерів на отримання платежу.

Визнання доходів та витрат у звітності. Сума доходу повинна відповідати вимогам МСФО 18 «Дохід»: доходом вважати валове надходження економічних вигід протягом періоду, що виникає в ході звичайної діяльності, коли власний капітал зростає в результаті цього надходження, а не в результаті внесків учасників власного капіталу. В дохід включати тільки валові надходження економічних вигід, які отримані чи підлягають отриманню на власний рахунок. Суми, отримані від імені третіх сторін, і не ведуть до збільшення власного капіталу, не вважати економічними вигодами, що надходять до підприємства.

Суму доходу, яка виникає в результаті операції, оцінювати за справедливою вартістю отриманої компенсації, яка була отримана або підлягає отриманню.

Дохід визнається, якщо:

- існує ймовірність надходження економічних вигід, пов'язаних з операцією;
- суму доходу можна достовірно оцінити.

Дохід від продажу товарів визнавати у разі задоволення вимог, зазначених у п. 14 МСБО 18. Дохід від надання послуг визнавати у разі задоволення вимог, зазначених у п. 20 МСБО 18. Дохід, який виникає в результаті використання іншими підприємствами активів, що приносять відсотки, роялті та дивіденди, слід визнавати згідно вимог п. 29 - п. 30 МСБО 18.

Собівартість реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг) формувати за вимогами МСБО 2, а саме:

- відображення балансової вартості реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг);
- відображення суми часткового списання запасів до складу чистої вартості реалізації;
- відображення нерозподілених виробничих накладних витрат;
- відображення наднормативних виробничих витрат запасів;
- відображення втрат від знецінення запасів.

Адміністративні витрати, витрати на збут:

- не включати до складу адміністративних витрат амортизацію гудвілу (така амортизація має відображатися у складі інших операційних витрат);
- включати до складу витрат на збут сумнівні і безнадійні борги, які раніше згідно до П(С)БО включались до складу інших операційних витрат.

До інших операційних доходів в рамках МСФО включати й інші доходи, крім доходів, пов'язаних з фінансовими інвестиціями.

Фінансові доходи і витрати: виключати зі складу відповідно інших доходів та інших витрат суми, що визначають прибуток (збиток) від фінансової інвестиції.

Відображати у складі фінансових витрат:

- суму амортизації дисконту (премії), що пов'язана з борговими зобов'язаннями;
- суму амортизації допоміжних витрат, що виникають у зв'язку з отриманими позиками;
- фінансові витрати, що пов'язані з фінансовою (капітальною) орендою;
- курсові різниці, що виникають у зв'язку з позиками в іноземній валюті.

Застосовувати альтернативний метод до обліку витрат на позики, передбачений МСБО 23 "Витрати на позики" (відсотки за позиками включаються до вартості активу).

Інші доходи та інші витрати. Розподіляти інші доходи та інші витрати на :

- ті, що відносяться до інших операційних доходів і витрат.

До інших доходів включати:

- дохід від реалізації необоротних активів;
- дохід від реалізації майнових комплексів;
- дохід від операційної курсової різниці;
- дохід від безоплатно одержаних активів;
- інші доходи від звичайної діяльності.

До інших витрат включати:

- собівартість реалізованих необоротних активів;
- собівартість майнових комплексів;
- втраги від неопераційних курсових різниць;
- уцінка необоротних активів;
- списання необоротних активів;
- інші витрати звичайної діяльності.

Податок на прибуток: Відображення податку на прибуток у звіті про фінансові результати повинно відповідати вимогам МСБО 12.

Прибуток на акцію: Здійснити розрахунок у відповідності до положень МСБО 33. Решту показників, в тому числі кількість акцій та дивіденди на акцію розкрити у примітках до фінансової звітності.

Відповідальною особою за виконання цього наказу призначити :

- головного бухгалтера.

Голова правління ПАТ «МДЕЗ»

Гаук О.Б.

Ознайомлена

Головний бухгалтер

Морева І.П.

Інформація про основні види продукції або послуг, що їх виробляє чи надає емітент

Основним видом діяльності підприємства є виготовлення та ремонт обладнання для хімічної, нафтопереробної, металургічної та харчової промисловості. Попит на зазначену продукцію, перспективність виробництва залежить від рівня економіки в цілому по країні, тому обсяг продажу продукції підприємства за 2014 зменшився в порівнянні з попередніми роками. Основні ринки збуту - Україна . Основні клієнти - підприємства хімічної, нафтопереробної, металургічної та харчової промисловості, а само: , Рубіжанський казенний хімічний завод "Зоря", ТОВ "Вертекс, ТОВ ПП "Нафтохім", ТОВ "Кларіант Україна". Основні ризики в діяльності підприємства - відсутність платоспроможного попиту, старіння верстатного обладнання, відсутність достатніх коштів на модернізацію виробництва, загальна нестабільна економічна ситуація в Україні..

Заходи емітента щодо зменшення ризиків, захисту своєї діяльності та розширення виробництва та ринків збуту - робота по розширенню ринку надання послуг як юридичним так і фізичним особам. Керівництвом та фахівцями товариства проводяться зустрічі з постійними (переважно прямими) споживачами продукції, враховуються їх побажання щодо якості та розширенню асортименту товарів. Проводиться значна робота по поліпшенню якості продукції, розширенню асортименту та виробництву продукції за показниками якості споживачів. Виконується пошук нових технологій виконання робіт, які повинні дати значну економію робочого часу та видаткових матеріалів.

Сировина та матеріали купується як у вітчизняних підприємств, так і у іноземних, в залежності від якості та ціни. Дефіциту сировини підприємство не відчуває, але є постійний рост цін на неї . Впроваджується гнучка політика формування цін на товари та послуги які виробляє та надає підприємство.

Заборгованості перед бюджетом емітент не має, але нестабільність надходження заказів на продукцію не дозволяє планувати витрати на розвиток та розглядати фінансовий стан як стабільний. Від сезонних коливань обсяги виробництва залежать у незначному ступені. Основними конкурентами підприємства по виготовленню продукції є більш великі машинобудівні підприємства України, але головною проблемою є відсутність постійних замовлень, що не дозволяє завантажити виробничі потужності підприємства у

побному обсязі.

У перспективних планах розвитку підприємства є постійний пошук нових клієнтів, виділення коштів на розвиток виробництва та відновлення виробничої бази.

Кількість постачальників за основними видами сировини та матеріалів, що займають більше 10 відсотків у загальному обсязі постачання - три юридичні особи.

Інформація про основні придбання або відчуження активів за останні п'ять років

Товариство здійснювало придбання основних засобів виробничого призначення та їх ремонт на загальну суму :

- у продовженні 2009-2013 р.р. - 447,3 тис. Грн., у т. ч.:

- будівлі та споруди (ремонт) - 330,6 тис. грн.
- машини та обладнання - 102,6 тис. грн.
- транспортні засоби(ремонт) - 4,9 тис. грн.
- прилади та обладнання - 8,1 тис. Грн.
- інші - 1,1 тис. Грн.

- у продовженні 2014 року - 76,4 тис.грн., у т.ч.:

- будівлі та споруди (ремонт) - 0,0 тис.грн.
- машини та обладнання - 11,3 тис.грн.
- прилади та обладнання - 0,0 тис. грн.
- транспортні засоби - 65,1 тис.грн.

Основним відчуженням активів було:

- протягом 2009-2013 р.р.:

- списання морально та фізично зношеного обладнання - 29,5 тис. Грн.

- протягом 2014 р. списання морально та фізично зношеного обладнання не відбувалося.

На теперішній час залучення інвестицій не планується.

Правочини з власниками істотної участі, членами наглядової ради або членами виконавчого органу, афілійованими особами

Підприємство у звітному періоді не уклало угод з власниками істотної участі, членами наглядової ради, членами правління, афілійованими особами.

Інформація про основні засоби емітента

Будівлі та споруди використовуються за своїм призначенням за робочий час з утримання умов їх збереження.

Машини та обладнання використовуються в однозмінному режимі роботи для виконання необхідних технологічних операцій.

Транспортні засоби використовуються тільки в робочий час для господарської діяльності підприємства.

Всі основні засоби знаходяться на території товариства і утримуються в належному робочому стані.

Ступінь зносу основних засобів складає 69,4 %.

Ступінь використання основних засобів:

- будівлі та споруди 65,2 %;
- машини та обладнання 84,3 %;
- транспортні засоби 81,4 %.

Основні засоби товариства в оренду не здаються. . Товариство продовжує роботи по відновленню та капітальному ремонту парку токарно-гвинторізних верстатів .

Основні засоби знаходяться за юридичною адресою товариства.

Екологічні питання не мають впливу на використання основних засобів товариства.

Інформація щодо проблем, які впливають на діяльність емітента

Ускладнили фінансовий стан підприємства у 2014 році відсутність від постійних замовників замовлень на виготовлення обладнання, яке пояснюється недостатнім фінансуванням ремонтів та новобудов на підприємствах-замовниках.

Коливання цін на сировину, паливно-мастивні матеріали, енергетику у теперішній час відіграють переважну роль при формуванні ціни на продукцію підприємства та портфелю його заказів. Для перегляду політики її зниження потрібні такі умови:

- значне збільшення обсягів виробництва;
- впровадження енергозберігаючих технологій;
- висока якість виконаних замовлень.

Над цими ключовими питаннями у теперішній час і працюють фахівці підприємства.

Інформація про факти виплати штрафних санкцій (штраф, пеня, неустойка) і компенсацій за порушення законодавства

Виплат штрафів і компенсацій за порушення чинного законодавства немає.

Опис обраної політики щодо фінансування діяльності емітента

Підприємство не має політики щодо фінансування своєї діяльності.

Інформація про вартість укладених, але ще не виконаних договорів (контрактів)

Всі укладені договори виконані в повному обсязі та в становлений термін.

Стратегія подальшої діяльності емітента щонайменше на рік

Планом виробництва на 2015 рік заплановано відновити обсяги виробництва продукції на рівні, не менше ніж у 2013 року. Обсяг реалізації планується збільшити за рахунок розширення ринків збуту готової продукції, освоєння нових видів продукції, поліпшення її якісних показників. Планом технічного переозброєння планується виконати частинне оновлення станочного парку, ремонт виробничих та побутових приміщень.

Опис політики емітента щодо досліджень та розробок

Дослідження та розробки в звітному періоді не проводилися.

Інформація щодо судових справ, стороною в яких виступає емітент, його дочірні підприємства або його посадові особи

Судових справ, стороною яких виступає емітент немає.

Інша інформація

Наявність чистого оборотного капіталу свідчить що воно здатне не тільки сплатити поточні борги, але й має у своєму розпорядженні фінансові ресурси для розширення діяльності та здійснення інвестицій. Підприємство працює, в основному, на власних засобах, та має благодійний стан ліквідності активів. В зв'язку з тим що державної частки в статутному капіталі товариства немає, товариство не є монополістом та не має стратегічного значення для економіки й безпеки держави рейтингова оцінка емітента протягом календарного року, що передуює поданню звіту не проводилася.